

عنوان مقاله:

پژوهشی در نقوش سفال های ایران باستان (هخامنشی، اشکانی، ساسانی)

محل انتشار:

بیست و دومین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

روشک رحمن پناه - کارشناسی ارشد، پیام نور، تهران شرق

خلاصه مقاله:

سفال یکی از قدیمی ترین ساخته های دست بشر است که در تمام طول عمر وی از قدیمی ترین ایام تاکنون مورد استفاده قرار گرفته است. به این جهت درگاهنگاری دورانهای پیش از تاریخ نقش مهمی دارد. ساخت سفال با گذشت زمان به نسبت تغییر فرهنگ های پیش از تاریخی و تجربه اندوزی اقوام بشری از نظر جنس، فرم، رنگ و نقش دچار تغییراتی چشم گیر شده است. سفالگری از دیرباز در ایرانزمین رایج بوده و در هر دوره ای نمایان کننده هنر و فرهنگ مردم در آن دوره میباشد. هدف اصلی در این پژوهش بررسی نقوش سفال های ایران باستان (هخامنشی، اشکانی، ساسانی)، مقایسه نقوش روی سفال ها در این سه دوره با یکدیگر و با دوره های قبل و بعد از آن ها می باشد. به این منظور دسته بندی ای مشخص از نقوش روی سفال در دوره های مختلف ارائه گردید. مشخص شد باقیمانده ی سفال ها در دوران اشکانی در منطقه ی سردشت و در دوران ساسانی در لرستان و در دوران هخامنشی بیشتر در مناطق اطراف همدان موجود است. در نهایت مشخص شد که نقوش سفال در هر دوره ای نمایانگر فرهنگ، آداب و رسوم و عقاید هر دوره بوده و افکار مردمان آن دوره را نمایان می کند. دوران تاریخی که با سلسله هایی چون مادها، هخامنشی، اشکانی و ساسانی همزمان است از نظر صنعت و هنر سفالگری دارای ویژگی هایی است که دگرگونی های فرهنگی و اجتماعی، اقتصادی و مذهبی در توسعه و تکامل آن نقش داشته است.

کلمات کلیدی:

نقوش سفال، ایران باستان، هخامنشی، ساسانی، اشکانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2037948>

